

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

berit menuḥa

Avraham mi-Rimon ha-Sefaradi

Amsterdam, 1648

בה ךרד

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735)

ברית מנוחה

אותה ומי הוציאה מיוקומוה . ויהי מעיין כי זאת היא קושיא גדולה מן העמוקים . כי המקמה כינד יוכל להיות שתהיה נבראת המקמה תוך הדברים שבנבנים אותה הוציל ואיכה תופסת מוקום ואם המקמה קודם התפשטה מן מוצאות הגדול מה היה עבייכה ואלו הקושיית אין סוף ואין תכלית ואין מקמה לפרשם מפני שהם לרוב עיווקות מאוד עיווק גדול . אמרו על סוד המקמה שהיא מאור שמתפשט מן היוקור (כ"א מהניקוד) הנעלם ונקרא מוקורו מוקור המקמה ואם שנתפשט הוציא פעולותיה לאור וקוד ליצירה אלפים שנה היתה המקמה מראת כמה לפני מוקרה כמ"ש ואהיה אגלו איוון ואהיה שעשועים יום יום ויומו של הק"כה אף שנה כדכתיב כי אף שנים בעיניך כיום אתיוול כי יעבור וגו' ועל המקמה אמר אלהי' (כ"א אלפים שנה) כשראה תפארתה (כ"א תפארתה ואסידותה ושפלותיה) ושהיא הולכת עם ישראל תדיר שנאמר מי זאת עולה מן המדבר בתמרות עשן וגו' רומז כך שכאשר היא מתפשטת בגבורה גדולה מתפשטת וע"כ אמר כתמרות עשן . והיא כותנת מקמה לנבאים (כ"א כח לנבאים ולכל הנבאים) עליה ואיכה שורה כי אם על הנבאים (כ"א על הנבאים) והנה אמרתי אלה קנות דרכיה הנראים מוכה למוקדם אשר נראו כמו חיוכית כי הפכיונות אין שכל לפורשם . וע"כ המקמה דווה למוקם אחד שיש בו כמה פרכאות בתשבון ונבוליה . (כ"א ונדולה בתשבון) ונקראת המקמה תשבון ואומרים ג' השרים זה לזה נעלה ונקבל מיוקום המקמה ובאמרים זה מנהלין אותה וזהו ע"כ ואמרו המושלים בואו תשבון וגו' . בבאן כשלמו דברי המקמה והנני מפרש דרך שנייה בסוד הניקוד ולשם תראה לאין סוף . ושם תראה אהבת הק"כה עם ישראל ואת בריתו אשר ברית עוהה כי בראותך המאורו הילוכם כינד הם ושרשם וכינד מתקבצים וכינד באים אל מוקום אחד ובהילוכם תבין הניקוד כיון שאמרתי ובשרשם תראה האהבה הגדולה והרבה שהק"כה אוהב את ישראל ובריתו שכת עם הראשונים אברהם יצחק ויעקב אבותינו אשר הקוין בו :

דרך הב'

והיא דרך האהבה שהק"כה אוהב לישראל בהיותו מוגלה להם מכתרו ונית נבזיו ובהיותו חוסף עליהם ככשר יעיר קבו על גזליו ירחם כן הק"כה מרחם עלינו ומושיענו מיד אויבינו כל המאורו שמתפשט בעשר גלגלים כולם באים מן שם יהוה כי שם אהיה אין סופל כל כך כמו זה וכל המאורות שמתפשטים יש להם מוקום ונבול עד איוה מוקום יתגברו

ויתפשטו ולמעוד . וכאשר שום מאור מתגבר או מתפשט מן נבולו או נבול שנתפשט שם כתאכל ולא נראה עוד לעול כי מנות המלך עבר וע"כ נעבש וכל המאורו שמתפשטים אפילו גדולים וקטנים כולם נראו כעין גלגל וכל הגלגלים והעולמוע ונבאותיהם נראו באמינישתא כמו מדלל וכולם הולכים ומזורים מליצה ולעול אינם שוקטים ובכח שמתפשט מן גבורת תכונת מתקיימי כל אלו הדברים וכן כל המאורות שיוצאים מן שורש אלו . (כ"א אלין) הקיים מן יי' אלהי ישראל . הראשון שמתפשט מן תכונת מתקיימיים כל אלו הדברים וכן כל המאורות שמתפשטים מומנו והמאור הראשון לזכותו אין תכלית ולתפארתו אין מקר לשאוכו אין כח לבבול לאורו ולזיוו כמקשו האחרים כחושך כל מהלכותיו קדש קדשים כל צעדיו כיונין לפי גדול תפארתו . וכאשר זה יוצא אין נראה מן הבפכים דבר זולתי מן הקיבון ובסיון יש כל זה שאמרתי וכאשר זה יוצא לא נראה מרוב זכותו הגדול ומהללו ונאמרו ורוב תפארתו רוצה להתגבר יותר מן מוקורו לפיכך נקרא יהוה וקברה אות אמת מן אותיות כח מוקורו הגדול והמפואר עד מאוד וזה המאור כאשר הוא יוצא ולא נראה מאור אחר בכל הגלגלים כי יראו מוכניו מפני רוב הדר וגאוכו ומן רוב הדרו וגאוכו עולה ומוכנה לכל הגלגלים ומלבישם תפארתו ומרשישת לקול גאוכו והוא יוצא ועולה הדרו למעלה למעלה . ומן רוב הדרו והשמוחה והתפארת והזכות כאלל מומנו מאור אחד כמעט שדומה לו וזה המאור הגדול שנקרא יהוה נראה למאור השני ברקיע חוסף עלי כעין זוהר השמים והמאור הב' לא כבדל מוקורו ודויו והשילוח כעין שורש וענף זה כקשר בזה ועלים שניהם כ למעלה והמאור הב' קשור ברקיע דומה לבר מאירה הדרו ולרקיע כמזא שם על רוב הדרו וגאוכו והוא אשר זכר למעלה ולקשר בו שנאלל מומנו מרוב הדרו והמנוחה כמ גס יש שמו לבד . והמאור שזכרתי למעלה הוא הרקיע והי מכה את המאור האחר שנאלל מומנו . והמאור הב' כינון קשור ברקיע והוא מה שכתוב בסוד המרכבה ומיו לראשי הקינות רקיע כעין הקרח הנורא זהו ריוו הכיור והוא מאור הב' שנאלל מן הרקיע . ואם תשכיל אי תבין זהו הניקוד אות ראשונה מן השם הנכבד והנורא יהוה לקדשתו ולשאוכו ולתפארתו אין מספר ואין ת

יוכל לדבר בזה הענין • זולתי שמלאכי לבי לעורר החכמה
 על העמידה על משמרותיה ועל תכונתיה • ושני המאורות
 הללו אשר שמונתם בדרך מושל רקיב והכר שנקשר בו כמלאו
 להם שמונת עמוקי מלבד אלנו • והאמת כי ב' המאורות הם
 בקוד קמץ של אית ראשונה מן השם ב"ד • ואלה שמונתם
 שם הרקיב נקרא אבתרי אל שהוא מכתיר עטרות לכל
 צבא המרום כמו שאמרתי ושם הכינון (כ"א הכיקוד) אשר
 מתחת לרקיב נקרא שמו אדיר ירון מן מקום הרכה והכה כמלאו
 שני המאורות האלו משמשין לפני שם יהו"ה (כ"א יהו"ה)
 שהוא המאור הראשון המתפשט מן המקום אלן הקיים •
 (כ"א יהו"ה) ושני המאורות העליונים הללו הם שצבים
 מאד כמו שאמרתי כי כאשר מתפשט הכורא הנקרא יהו"ה
 ועלה במקומו ויכסה הגלגלים וצבאותיהם ברוב הדרו ויונו
 בתפשטו מומכו מאורות שנים • האחד תוסף על הכל ומגדיל
 בין קדש ובין קדש והוא הנקרא רקיב וכאש מתפשט הרקיב
 הכורא הזה והנעלם מתנועע בתנוע' קטנה ונביט למטה
 עד שכתחוק בגבורת המאור יהו"ה (כ"א יהו"ה) והתחיל
 להתאמן ולקחת גבורה גדולה וממשלה ענומה ומן
 ממשלתו הגדולה והענומה נתפשט מומכו כינון כדמיון כר
 הוא המאור לכל קצוות העולם ולכל מנפוני דם וכשא נקרא
 זה כהר דיכור שיואל מן מקום המניאות לידע מה בקצוות
 העולם וכמו שאמרתי לרקיב נקרא שם אכתריאל ולכינון
 נקרא אדיר ירון מן מקום הרכה שמומכו לוקמים רכה ומן המקום
 הזה לוקמי שירה וכאשר מרכיב לפני הק"ה ית' והכה
 לפי אלה הדברים שניקוד אית ראשונה מן השם שהוא קמץ
 פ"ב הפועל אשר יפעול בשם יהו"ה שתהא מכין בנין אית
 ראשונה שהרקיב שמו אכתריאל והכינון אדיר ירון ויחשב
 במחשבתו שאלו נקשרו בשם יהו"ה שהוא חלק מן שם יהו"ה
 ושכל שם ושם מאלו השנים כולל בו שם יהו"ה שהוא מקורו
 הנעלם והמאור הזה ששמו יהו"ה עולה עד למעלה וכאשר
 הוא עולה אל מקום כעלם מאוד הגבורה שבה מתעבלת
 (כ"א מלהתאכל כ"א שבה כמו שהוא עולה כן הגבורה
 מתאכלות) וכאשר סימה גבורתו מלהתאכל נקרא שם
 המקום הוא מקום המנוחה ששם ינוחו יגיעי כח שכתאכלו
 בתורה ובסודותיה (כ"א צתוריא יסודותיהם) שעליהם
 בתיב וקיווי יתליפו כח יעלו אבר ככשרים מה הנשר כאשר
 מורה שנים כן יושפת כח בן הנדיק כאשר תבא כשמותו
 במקום המנוחה עולה למעלה למעלה כל ימי שבתם שם •
 והמאור הזה כאשר עלה וכתאכל כל גבורתו וכאשר המנוחה
 המנוחה (כ"א מאירה) בלי תערובת עמה בזה המקום

פורשת ככפיה והמאור מוסף על הנדיקים והם עומדים
 מתחת לה תחת כפיה השכינה וכאשר נתגבר זה המאור
 ברוב תפארתו והדרו ושאונו והתחיל לעלו למעלה אז כסה
 הוא את מקורו וע' ו אמרו כי כאשר האלן טעון ברוב פרי
 אז כטו למוט וכמו השורש והקוף של זה השם מחויק בתוניתו
 ולא כחשבו אכלו כלל היו וכאשר עולה המאור ששמו יהו"ה
 למעלה ברוב מנוחתו והדרתו כאכלו מומכו שני דגלים כראו
 כלולים יוכל יופי וחמדה מתנועעים בתנועה גדולה ולא
 כמלא הפרש להם לאמר זה גדול מזה וזה קטן מזה כי
 שניהם כאחד גדולי ונבורים ואחד נתן פניו תימנה ונתגבר
 במנוחה כמו מקורו יהו"ה (כ"א יהו"ה) והשני נתן פניו
 צפונה ונתגבר בגבורה ומן רוב גבורתו כן מנוחתו ומהם
 שני העמודים שהבית קיים עליהם וזהו כוזה הרקיב
 שיעל לראשי הקיות וכאשר כאכלו מן רוב מאורם נשמע
 שאונם ובחמת האמן אומרים שירות ותשבחות ומגדלים
 ומגללים למוי שהכל לרצונו הולך ומן רוב הרכה ומן תנועת'
 ומן רוב שאוכ' מקבל יכולת כח השרף הנור' שמועל ומתחיל
 הוא להלל בכונעם התלה מרכי' שמו (כ"א מרום שמו)
 ואומר יי אדוכיני מה אדיר שייך בכל הארץ ולקראתו עובים
 שני הקברים הנאמנים הלא הוא אלהינו ואכנסו עבדיו אן
 קדוש כיי ואין בלתיך הוא מגדילנו והוא בוראנו ומעשיו
 ידיו כולנו וכשמזע אדן הסליחות כבת הסבות גדל השרף
 שעבדיו אומרים לפניו מתגבר המנוחה מלפניו ומכסה את
 בראויו ונשעת הזאת הזיווג כעשה ושני הדגלים המכחיג'
 את מקורם יהו"ה לפי רוב משבתו והדרתו ברוב מנוחתם
 כי רב מתגברים כל ומתגבר זיוום הנעלם ומכסה הכול
 וכראו הויה כמו מנוחת ומקורם באמצע שם הראשון הפוכ'
 תימנה יהדר אל ושם השני הפוכה צפונה והדרי אל וכודם
 למוטה בחכמה הם הניקוד אות השכייה מן השם המיוחד
 וכן הוא כיקוד מירק גדול ואמין (כ"א והו"א כ"א אה"א)
 כיקוד אות שכייה מן השם המנוחה יהו"ה כיקוד מירק גדול
 ואמין והדגלים הללו האדירים והגדולים כראו למעלה מן
 כל המאורות וכאשר הם מתנועעים לשני נדדן פוכים
 הראשון במנוחה והשני בגבורה מיהרים לעשות ולעבוד
 כל עבודתם שגפלו להם בחלקם וכאשר שני השרפי' משמיעים
 השירה מפייהם שומעים העשרה גבורים השירה ומתגברים
 את השירה לעלות ולהגיע אל מקומם ואל גבולם ואחר כך
 מוציאת הפעולות של הדגלים ושל המקור וכמלא באמת כי
 עשרה הגבורים הם האמרוכים מן המקבלי' מן השם הנורא
 ובהם נשאר הכח ולהם משב עים ככל פעולות שם יהו"ה

ברית
 הוא
 אשר
 תורה
 נק"ה
 דך
 כראו
 ולעול'
 תקיימי'
 אלנו
 מתפשט
 מאורות
 תכלית
 ורו ולזיוו
 כל צעדי
 כראה מן
 שאמרתי
 ללו וכואמו
 יכין נקרא
 ורו הגדול
 ולא כראה
 י רוב הדר
 הגלגלים
 ינא ועלה
 והתפארת
 וזה המאור
 חוסף עלי
 מקורו ודו
 ש שניהם כ
 מאירה הה
 א אשר זכר
 המנוחה כ
 הרקיב וה
 מאור הב'
 מרבה ומי
 ה רמו הכי
 וכל אז תב
 דא יהו"ה
 ואין ת'

העולם היה כהפך והגלגלים מתנועעים כן ישראל כל הימי
 שיעלה המאור הזה ולא יעמד שגם הם ירדו ממעלותם
 ולא ישכח ולא יכרת זרעם וזכרם והמאור הזה בקראתו יתן
 פולס וכתנבר על כל המאורות כדכתיב על כל קרבניך
 תקריב מלח והו כיקוד מולס שבאות הד של שס יהוה
 ונקרא שמו של המאור הזה דרך משל כאל"ה הוא כאלתו של
 הק"ה והוא מלקו שכתב בו וברך עיקר נקד שס אובו"ה
 הוא מקור הכמה אשר משם מתפשטות והוא מקור המעלו'
 כמו שמורה פסוק יי' קכ"י ראשית דרכו קדס מפעליו מאו'
 או ראה ויספרה או ישר משה זאת היא המנוחה מדרגה
 הפנימית אשר בה עשו (כ"א התאו) כל הקבצים להגיע
 לבושה ולא יכלו והוא מקום כל המנוחות וההנאות (כ"א
 וההנחה) והת"ת הפנימי שמשם מקבלת המנוחה המושפעת
 לישראל (כ"א שיעול לא מקבלת המנוחה המושפעת לישראל)
 וכאשר ישראל תעמו וסרב בית המקדש או המאור הד'
 שיעולם לא כתן פניו מטה כהפכו כימרות ממשלתו וכולם
 כאחד הביטו למטה לארץ והספכה הממשלה והיית למטה
 והוא כיקוד חירק ובכאן תבין כמה מעלות החולם על
 החירק מה למלך על השפת (כ"א השפחה) וע"ו היה
 הק"ה מתרעם על ישראל בכל פעם ופעם שהיו פוטאים
 מפני שיכניע ממשלתו מטה ויעמד פרץ בעליוני' ובהתלבש
 המאור הד' הוד והדר לכל המאורות כולם עמדו על משמרתם
 והמאור הזה הגדול ששה מעלות עולות בכל יום ויום
 וששה המעלות הללו אין קץ לפים (כ"א לאלפים)
 וכאשר הוא מגיע אל כיקוד השלום והאמת שהוא מקור
 אמונתו ככנס דרך הדרום וינא מיד דרך המזרח ובכאן
 מי ימלל תפארתו והדרו ושאונו עד שנאמע השאון אל
 השרף הגדול וכאשר הגיע השאון אל השרף הגדול עמד
 וכתנבר וסור סלילה ושב למקומו אל מקו' השאון והמנוחה
 הגדולה והנה לך כיקוד אחד מן עשר כיקודים שמינאו
 לשם הזה הכבוד יהוה וכיקוד זה הוא כיקוד הפעולות
 שגריבים בפעולתם טהרה גדולה מפני שלימות הכה הגדול
 וע"כ קדושה גדולתה ונרא' מזה הדרך שהכיקוד הזה אינו
 מן הפנימים המובחר' והימנו של זה הכיקוד קנק' (ת"ימא
 כי לפי מה שאנו למעל' הוא קנק' חס הנהה) ובפסו לא כמנ'
 לו שורש ועבך מפני שזה הכיקוד אינו מן הפנימי' המובחר'
 והשם כאשר קנוד בנקוד זה חריך הפועל קדושה לפעולותיו
 וברך מובאות השערים כאשר אררף השם אומר התלקים
 שניקוד זה להם והשמר לך מאוד פן תנאו מכל אשר אנך
 בעיני הפעולות של השם הכור' הזה כי הוא שורש המנוחה
 ותראה

בפסוק ומועל לראשי הקיות רקיע • וכאשר מגיע שם מי
 ידבר הממשלה שלוקח וההדור שיוקבל ואמרו שבאות השעה
 מקריב התפילה לפני הק"ה בנרא הכל יונג • ונראה
 גבורת השרף הזה לשאון הרקיע כאלו לא היה כנרא מעול'
 ואמרו שהרקיע והשביב הם כיקוד אות שלישיה מן שס
 יהוה והוא קמץ ולכן המשכיל בראותו זה השכמ' המופלא'
 הזאת ישים ידיו לפיו ואס' פעול בשס יהוה יתכוין כבוד
 הכוזב ובשמו' הכיקוד ובהיותו עושה זה כל קמיה לא יכמד
 ממוכו וסכס לביין • מה מאוד כפלאו דברי הרקיע והשביב
 בהתגברם כאחד לעלות אל מקום המנוחה והשמוחה כמו
 כל האהלים ונראו תחתיהם כשני יוכים (כ"א כשריוכים)
 קטנים ומרוב השמוחה והמנוחה הרקיע נתגבר עד מאוד
 ועלה פרי ניץ ניץ ובהתגברו מרוב מוכותו נראו לד' פגת
 העולם בתבניות ד' מאורות כעין שרשו הם סוד יו"ד ה"א
 וא"ו ה"א ועולה מאור אחד מן שורש המנוחה הנקר' ברית
 עולם ובהתגבר מאור הד' נאשכו בלא היו אות' המפורשים
 ומרוב זיו והדרו לא כדלל ממוכו כי אין בו מוס ואין בו ראש
 וסוף לאמר מקום זה גדול ומקום זה קטן ועל כל לא כדלל
 ממוכו דבר ובהתגבר ממשלתו אליו סדרו בעלי הכנפים הם
 עשר המאורות אשר הכל מיוסד בהם וכפלה עליהם אימה
 גדולה לפי שראוהו ממוכר ולא כפרד הנה והנה זע"פ שלא
 כפרד מרוב גאותו והודו והדרו לא הביט מטה לארץ מקום
 השפלות לארץ ולא ראה מקום המפולת ופניו לא כתן כ"א
 אל מקום א' ולא הביט כה וכה והיו וההדר סופפים על
 ראשו והמאורות לא השיגו מקום התעלמו שס ולא ראו
 זיו הפנימי אלא הפנימי וההדר המכסה ברוב מוכותו
 הגדולה כתפשטו ממוכו ד' כותלים הם ד' עמודי הגלגלי' אשר
 אין שכל באדם להשיג המאור הד' אחריו מאור אחר של
 מנוחה ובהעלות אליו המאור הגדול הזה הד' כמשך אחריו
 אחר של חסד (כ"א מנוחה) והמאור הגדול הזה לא נראה
 ממוכו דבר כי בעלותו כן הוא מתעלם ומפני קטנות השכל
 והכח מן שאר המאורות אינם ישיגים השגתו הוא הנתב'
 אשר לא ידעו עיט ולא שופתו עין איה והמאור הד' הנעל'
 לעולם הוא עולה ולעולם אינו עומד ואינו מתעכב במקו'
 א' ואס' היה מתעכב בשום מקום היה העולם כהפך •
 והגלגלים מוקומוס מתנועעים כי בהדר שמתפשט ממוכו
 פעולותו כל הדברים עומדים וע"כ בקרא המנוחה הזאת
 ברית עולם הוא הברית שכל הדברים עליו עומדים הוא
 ית העליון שכתת הק"ה עם ישראל עמו ומה כרת
 כמו שהמאור הזה עולה ואינו עומד שאו היה עומד

גלגלים
 כמי
 מיו
 כתס
 ורוב
 ציה
 כור
 עין
 השביב
 שמות
 בשאון
 שאר
 חמה
 מן רוב
 הז
 הטוב
 אחרים
 הזאת
 חסדים
 הם אלו
 לפרש
 ס נבאו'
 זה השם
 האחרון'
 הדוע
 אותיות
 ור עומד
 יע כאשר
 גלו והוא
 הללו עד
 קול הדר
 היכולת
 אז כולם
 לפני רס'
 מגיע אל
 קס אות
 לה למעלה
 העשירי
 וה
 נב

ברית מנוחה

ותראה עוד מציין (כ"א מניין) השם הזה למה כי השם
מושלטו לא עמדה עד שכבר האדם וכמו שאמר האדם
ינא מן העולם ויחזור (כ"א וישאר) העול' למה שהיה
בראשונה ותחשוב שהעולם הזה לא יעמוד במיתכונותו
מלהאמין זה אלא כשיחזור את העולם כמו שהיה יתקברו
כולם אל מקום א' עד שיצא דבר אחר ברין הודע ברין
הוא וברוך שמו לעדי עד ולנצח נצחים - והגבי מפרש ניקוד
אחר ויתר פניו מן הראשון שמונהר לפעול בלי טהרה
ואקרה בו יותר מן הראשון אף ע"פ שחכמתו גדולה ניקוד
השני מאור א' שמתפשט מן מקו' המציאות וכשרש אורו בחילן
הסיים בשם יהו"ה והוא מאור שאטילו שהוא גדול משפיל
מושלטו למטה וכאשר הוא ינא מן רוב הדרו ויקרר (כ"א
מקור) לכל המאורות וכאן נראה שכל האורות כמשבוא
זה כלא היו הו'יל והוא מקררם ומקפיאם לכל יהלכו אלא
ברשותו כי הוא מאור מכהי' כל המאורות למקומם ומולך
כל מאור ומאור ומעמידו במקומו והסובב'אותו מתפשטים
מומו והם זיו והוד והדר (כ"א נה"י) מהם כמשכו בנבונה
ופניהם נפוכה ומהם כמשכו ברמיו' ופניה' דרומה ומתפלים
המאורות המתפשטים ממוכו להתגבר וכשמע שאון כפניהם
בקול המולה גדולה בקול שדי ומן שאון הכנפים נשמעה
שירה שמרכים המאורות לפני מודלים ואומרים אלו לאלו
י' אדונינו מיה אדיר שוך בכל הארץ ומן כועס השירה
הזאת ומתדרה ומזיונו מתלאו פינו' ההיכל זיו והדר וכשמע'
השירה עד מקום קברות התאווה ומתדר שאון המאורות
כוספה תאווה על תאווה והגדילה מאוד וכורא (כ"א ונראה)
השכל בעליוני' ועב' המאור מנמת פניו למטה פוכה וזיו
מתגבר למעלה הוא בעצמו אבל זיוו והדרו עולה עד מקו'
המציאות וכאשר המאור הזה פוכה למטה כתקרה נבורת
השרפים ואינם יכולים לפעול ולשמור משמרתם וע' כ' איורו
כאשר הק"ב ילמס בעליונים מיה יעשה ינא המאור הזה
מוקומה בנבונה גדולה ויקרר אישם ויהיו כלא היו וכלא
כבראו מעולם וע' כתיב כעין הקרח הנורא והקרח
שאמרתי למעלה מוקבל מזה ומזה נקשר וזוה תלוי והמאו'
הזה כאשר הוא ינא אל מקום עמק המלך בתחילת יציאתו
ושם מתפשט על כל משמרותיו ומרוב ההדר והזיו כתגבר
אור מן זה המקום ופוכה למעלה ונעשו כדמיון היכל וכבו
באמצע הקרקע הוא מן המאו' המקרר והכתלים מן המאור
שנתגבר והג' מן זיו מאור שאון הכנפים ומתדר העינים
המתגברים למעלה והמאורות שנתגברו לא כתקברו אלו ללו
זה רקוק מזה וזה רקוק מזה והריחוק הזה כראו כשכבות

(כ"א נכרות) ככותלים וכמשכו זיכרות מן מקום המציאות
שלא נתערבו לזיכרות הללו שום דבר ומגיעים הזיכרות
עד מקום השכבות ובאמצע הזיכרות הללו כושף אור בלי
תערובות עמו נכחו נמתם ומגיע האור הזה עד מקום
השכבות וככס בהיכל וכתגבר שם וכתמלא ההיכל זיו מן
המאור שכל שם ולזה המאור קראו שכיבה תפתנה וזון
ההיכל הגדול הזה כמשכו זיכרות י"ב בעד שכבות הכותלי'
יוצאים ומתפשטים אחריהן במשמרותיהן ועל י"ב זיכרות
הללו נראה זיכור א' שחופף על כלם היא הנקרא תפארת
המשפעת לישראל והי"ב אחרות לכל שבט ושבט ולכל זיכור
וזיכור נקרא שם בפני עצמו שאין זה מקומו לפרשם -
ולמאור הזה שמרוב שפעם נעשו כותלי ההיכל שהוא מכלכל
היסוד הנורא הנקרא הנורא (כ"ל והוא מוקבל מן מקום
הנקרא קרח הנורא והוא המביט למטה לעולם) הוא סוד
ניקוד סדרק שאות אחד של שם המיוחד והוא מקום
השירושלו כאשר אמרתי וזה שמו אשר כוננו לו יצ' פ' חירון
שם כורא מאוד שהוא פועל פעולות בפני עצמו והוא מכהי'
נבורות אות ראשונה מן השם והוא מוויאם והוא מוויאם
בכל מעמדותיהם במקומוותיהם על משמרותיהם והוא
ניקוד שיוכהי' בפני עצמו בלי טהרה כמו שתראה עכשו
ונראה מאור שני מתגבר יותר מן הראשון במנוחה ומכסה
על ההיכל הנזכר וסוד נא' וכונה ההיכל ונבואו תחת
מושלטו מוכן לעבודתו ולמשמרתו וכאשר הוא מוכסה על
ההיכל נראו כל הגלגלים כלא היו עד שנראו במאור הזה
החופף ארבע פנות שכל פנה ופנה משמרת הידוע לנדה
עומדת כי מנאות המאור החופף על ההיכל כתן פניו לד'
פנות ההיכל ולמקום שכל משמרותיו ועיניו ולבו כתן שם
הוא פנות דרום (כ"א דומיון) מואת הפנה מתגברים על
כל משמרות הרמזים העומדים על כל צד השמים שהם
משמרות המישרים ומן הפנה הזאת (כ"א השנית) המבטת
לכפון מתפשטים כל משמרות הנבונה המתפשטים בעולמו'
הרואים דרכי בני אדם - כל אלו הם מאורות של מאור
המוכסה על ההיכל וכאשר כסה את ההיכל כעשה כיוון דל'
נבונה מאוד ובה תלויות שלשה מאות וששים וחמשה (כ"א
ושלשים וחמשה) גדולים מאוד שכל מאור ומאור כנו' סוד
עמוק מאוד ובכל חלון וחלון כמאז זיכור שנועת על מקום
המציאות ובהגיע ל מקום המציאות לא נתערב עונה דבר
אחר אלא היא בזכותה הולכות ובחכמה מתגברת וברוב
החכמה הגדולה שיש בה כל המאורו' שירצה להתקרב לשום
זיכור מלאו כשרף מיד ובהגיע ג' מאות וה' זיכרות למקו'
הזאת

הזאת

המציאו' הגדול
וגם כראו בק
ההיכל ובהיות
לא נראה מן
ברקיע) וכא
הזינון כוסף
ומן מכחות
גדול זכאי הוא
השומרים מש
במקום הזה ע
האמונה (כ"א
המפרשים וה
הוא כיקוד ק
ומה רומז ה
מדרגה על
האור' והזיו
הריר זין (כ"א
בשו השמות
ירצה ויתכין
והוא מאור ה
כי מושל הוא
ינא מיוקומו
גדולה ינא ב
מתגבר לעל
למטה והקנה
לבד העולה ל
והעולה למט
המרגיש מפ
(כ"א שהרעיו
נבורתם ומ
ושם הברקים
עלותו בקו
מתאכלת ונ
הוא דגל המ
הזה והדגל
והשרפים בע
השלימה מזה
כאשר הוא י
הגדול שמוע
ועומד נקרא

המזיאו' הגדול כי זה הנינוץ הגדול הוא כאחו בכל הנכורו' וגם כאחו בקרקעו (כ"א ברקיע) שמש' כתרבו ונאללו בנייבי ההיכל ובהיות המזיאו' הנמשך בעד הניכרות מספף על ההיכל לא נראה מן ההיכל כי אס הנינוץ שנקשר בקרקע (כ"א ברקיע) וכאחו בניכרות וכתגבר על מאור הסופף ומגבור' הנינוץ נוסף בו כח וכגב נראה באור הסופף כדמיון עטרה ויון מכוונות העטרה ומהדרה נאלל מן מנפנים הפנימי זיו גדול ונאי הוא שבר האשמים המכידים היריאים ונות המלך השמרים משמרותיו ועובדים העבודה וואס שבר המכידים ביוקם הזה עומד היס תקוה לישראל ע"כ כל מי שאזמ' אבד' האמונה (כ"א המכסה) וכרת' התקוה ס"ו הרי הוא בכלל המשרפים והמגדפים שמושל הק"ב וזה הנינוץ והרקיע הוא כיקוד קימן למען תבין כאשר תפעול מה רומז הנינוץ ומה רומז הרקיע ולנינוץ כמנא שמו לבד והוא שס"ה והוא מדרגה על מוש עטרה מעלות המפורשים שהם מדרגות האור' והזיו והמכמה (כ"א והמורה) ולרקיע כמנא שמו כי הריר'ן (כ"א גיהריר'רון) לכן הכועל כאשר יוכיר השם בלו השמות הכיקוד יתיה כוונתו ואין ינליח ויעשה כל אשר ירצה ויתכוין מאיזה מקום כמשכו' מאור אשר מתגבר והוא מאור הנ' והוא גדול מן השני וגם מן האשון ככד כי מושל הוא מעלה ומטה מאיר למעלה ומאיר למט' וכאשר ינא מיוקומו להפעל לשורש הכאה (כ"א הנראה) בגבורה גדולה ינא בהערה וקול סופה וכאשר ינא בהערה גדולה מתגבר לעלו' וקומו (כ"א וקנהו) פונה למעלה וקומו פוכ' למטה והקפה מן הקפה נכדל כי זה מתנא לבד וזה מתנא לבד העולה מעלה פניו דרומה והפונה מטה פניו נפונה והעולה למעלה מפניו יעמדו כל המאורות במקומם והוא המורע'ש' מפני רוב גבורתו והדרו וכראו' המאורו שהמורע'ש' (כ"א שהרע'ש) ינא מיוקומו החלו גם הם לנאת ולהראות גבורתם וממשלתם ומתקברים אלו עם אלו ושם מודונו'ם ושם הברקים ינאים ומשם ההמולה הגדולה ינאות ומדי עלותו בקו המישור נוסף בו רמזים על רמזים וגבורתו מתאכלת וכשאר'ה הרמזים עד שראה המאור כדמיון דגל הוא דגל המלך הידוע למקובלי' שמן דגל הזה (כ"א המוקום הזה והדגל הזה) כאנלו שרשים גדולים וענפים רבים ומאוד והשרפים בעלי היכולות והמשלה אינם משיגים ההשגה השלימה מזה הדגל כמו שאני להם והמאור המביט למעלה כאשר הוא יורד מניע זהרו והדרו ותפארתו אל מקו' השרף הגדול שמוע' אל והמקום שהאור המביט למטה מתעבב שם ועומד כקרא שמו של אותו המקום יס ערבה ומשם שואבים

מיוס כל נבא נבאות המלך והמאור המביט למעלה למקום שהוא הולך כקרא שמו יס המכמה הוא יס הנסתרות אשרי איש אשר הלך בו והשיג קצת מן דרכו ועליו כתיב הכותן ביס זו הוא המכמה ואלו שני המאורות הם כיקוד שכל נבאות הגבורה מן שם יהו"ה ושם המביט למעלה יוחצ'ב'ירין העמוד להשיב מענה ככונה לקוראיו ולודעי' מקורו ותעלמוותיו וכב' פירשתי מעלו' השם הזה ושם הכיקוד המביט למטה ביה' הוא יסוד הכל הידוע בבפירות כמ' שכי ב"יה יי' נור העולמים ונ' אותיות הללו כולם שס"א כי אות ה' בא"כה משמש כי אס השם עצמו הוא והכן כי המקור (כ"א הכיקוד) הנעלם הזה הוא שורש הגבורה והרמזים וע"כ הכועל כוונתו בגבורה וברמזים ובשני שמות הללו מי יוכל לדבר גבורתם והדרס וזיוס כי אין ערך להם ואין שכל באד' להשיג השגתם ע"ד פרט ושם שני המוקומוט שאמרת' שהעלין עולה עד מקו' המכמה זה קצת גבורת לשם אהיה הקדוש והנורא הוא הראש ויס הערבה זהו קנהו (כ"א קצת) אמנעיות שם יהו"ה בשמות שאמרת' למעלה ומבין שני המאורות הללו ינא משבח ואומר ישמחו השמים ותגל הארץ והשירה הזאת עולה למעל' עד גבול (כ"א קצת) שם אהי"ה הקדוש והנורא ראש היוצאות מקום האמונה והשלו' וההנחה (כ"א והתקוה) והאמת והמנוחה והוא מקום שאין לו כוף והוא מקום שכל המאורות מניעים שם ולא עוד ומהם מתאכלים ומהם עומדים קיימים המאור' הד' מתגבר כמו השני זולת שזהו שורש השני והשני תולדות המאור הזה הד' והשמות ששמותי אל שניהם שמות של זה הד' והוא שמו כשם דבו וכמנא הפרש בין רקיע לרקיע ובין כינוץ לכינוץ כי זה הרביעי בהתגברו וכסה מטה ומעלה ולא נראה מן ההיכל הנאה (כ"א הנראה) ויון המגדל דבר מפני גבורת המאור הזה וכמנא באמת שמרוב התגברות מאור הד' מניע עד שם אהיה ופירש (כ"א וכשרש) שמה ע"כ הוסיף יכולת על יכולת וממשלה על ממשלה ואלו השבילים שהמאור הזה עולה בעד' הם ששים (כ"א ששים) במכיון כובכים משמרת שבייה שכיכה עליונה כמ' ש הנה מטתו של שלמ' ה' גבורים כביב לה מגבורי ישראל ושם הרקיע ביהריר'ון ושם הנינוץ הוא י"ה ומי יוכל לדבר הנינוץ הנאה שמן הרקיע הזה מתפשט אין לו ספק ותכלית ואין שכל באדם להשיג ההשגה השלימה והוא כיקוד קימן נבאות הרביעי וסימן הכיקוד ישמחו השמי' ותגל הארץ ואע"פ שניקוד הפסוק שמוא לא הלך ע"ד הדקדוק והוא אות אשר אין עליה להוסיף וממנו אין לגרוע והוא כיקוד מוסאר עד מאוד פועל בלי טהרה כמו שתראה והנה כי זה הכיקוד

מזיאות
יכרות
אור בלי
מקום
זיו מן
מין
מכותלי'
יכרות
נפארת
ל כינור
מכלכל
מקום
הוא סוד
ס
הירין
מכהיג
נפארת
הוא
עכשו
מכסה
תחת
הה על
ד הזה
לגדה
יו לד'
מן שם
יס על
ש שהס
מבטת
גולמו'
מאור
יגדל
(כ"א
סוד
מקום
הה דבר
וכרוב
לשוק
מקו'

שהוא השני יותר עמוק מן הראשון ואם תבין כוונת הניקוד
הזה תבין יסוד הק"ב ע"ד שלמה כמו שהשינו הראשונים
אנשי המעשה אשר היו מעול' ונשלם הניקוד השני ע"ד פרטו:

ניקוד הג'

הוא טהור וטעם בלי טהרה יותר מן
השני והוא ניקוד מיוחד מאוד מן
העמוקים שנכלס (כ"א שנעולם) זהו כי המאור הזה
מתפשט מן המקום שורש הנעלם מן חילן הקיים ויוצא דרך
גבולו בקו המישור הפונה מזרחה שמש והמאור הזה בתתו
פניו דרך המזרח מרוב הזכות שיש לו כדל' מן פניו מאוד
(כ"א מאור) וכעשה הנקף שני חלקים הא' פונה מעלה והב'
פונה מטה אבל כמא' יתרון גדול פונה למעלה מן הפונה
למטה כי הפונה למעלה מרוב זיוו כתימלאו פנות המרכבה
אור גם מאוד והתגברו האר"ה והש"ור שני השיות סומכות
הכסא וכתמלאו תפארת הא' דס והכ"שר והנימורות מרוב
השפע נתמלאו על כל גדותם ושפכו כולם אל ככר הירדן
הוא יס הערבה הוא מקום אשדות הפסגה הוא עמוק המלך
כי מרוב הזיו העליון שנתפשט מן המאור המביט למעלה
כתמלאו כל המאורות וכסה לכל המאורות והעמידו
במקומותיהם והמורס חלילה למקום המציאות וקשרם אלו
באלו ועשאן נוק' א' כדי שלא יתפרדו אלו מאלו ויהיו פועלים
אלו לבדם ואלו לבדם אבל זה המאור מוציא הפסק (כ"א
הפסק) ומתברר לכל המאורות אחד עם אחד כדי לאתר את
האהל להיות אחד ולהעמידו על משמרתו ועם תכונתו
וזהו לפי גדולת מאור הראשון והמביט למטה כמוכן הוא
אור גם מאוד מאיר לפי רוב הגדולה והת"ת וההמשלה
זה המאור הזה מרוב שפלותו מניע עד מקום המציאות מוציא
גם מאוד ממולא מכל אבני שוהם ואבני המילואים ומרוב
זכותו משריף את כל המלאכים הפועלים בלתי מאור
והיוצאי' מדרך האמונה והמתגבר בגאותו מיד כשרף בנהר
דיבור • והמאור הזה האחרון הוא מאור שמוסף על כת
השרפים וכולם נמשכו אליו כיונים קטנים אצל זיוו והדרו
ושניהם נמשכו להם שמות ע"ש המכמי' כי הם שנים האבדיה
לבעלה ושנים לכל מאור ומאור למקומו שם הראשון
והשני חירון ושם האחרון וניהאעומ' עירע (כ"א
והיהאעומ' עירע כ"א וניהאעומ' עירע) ואלו השני שמות יש
להם כ"ב אותיות כנגד כ"ב נימורות אשר נמשכו בשני
המאורות כי כל אות ואות נימור בשני עצמו וכל נימור
נמשכו שמו לבד אשר אין זה נקומו וכל הנמורות באים אל
מקום אחד ומשם ניתפשטים בעשר דרכים לעשר מני

מלאכים ואשרי כן הדרכים מנורות חלילה ושנים למקומם ל'
מקום המציאות ולשני המאורות הם שב"א שבאו' ראשונה
מין השם והוא ניקוד מיוחד מאוד וכמא' יוצא א' ממעל
לשני המאורות הללו שמשיך (כ"א שמשיך) אליו שני
המאורו' ומגביהם ליו וימלא אותם ליו והוא טעם הרביעי
ועל כוונת הרקיע (כ"א רביעי) אמרו שהוא כוונת השם יהו"ה
ולכן הכותב השם והאמורו נריך לאמורו בניקודו הנכון
ובשעמים שלו לעולם ואלו הן השעמים של יהו"ה רביעי על
הי'וד משה"ה בה' כ"ל מ"ה שיו' כל (כ"א מפני שהוא אות של'
כל יוכל כ"א מה שיוכל) מתקנתא באות השנייה מפני שהיא
אות של רמזים מאריך באות השלישית וקף באות המוכחה
היא אות רביעית אות ה"א אשרי אדם מנא תכמה לידע
עיקר שם הזה מקום המוכחה והרומה והששון והשמימה •
ויוצא ה'ב' המתגבר על כל המאורות והעולה ופניו דרומה
ומביט לעבר אחד ולעולם לא ירד ובעלותו ניתפשטים ממונו
כל משכיות הנעלמות והנכונים המוכתרים ובתי אוננות
אשר למלך והוא מאור שכאשר הרים (כ"א מאיר הרים)
המוכתר באש המציאות אה"ה שזה המאור עולה אליו יוצא
להגבילו ומתקברים שני המאורות כאחד ומן ההתקברות
הנאה והמוכתר כמה מאורות יוצאים לשמים ולרבות גדולי'
ואדירים אין ערך לאורם ולזיונם המוכתר וכאשר זה המאור
השני עולה ומתקבר עם המאור הגדול ושניהם לא נראה
דבר לא מן הראשון שיצא להקביל ולא מן השני שפניו תימנה
ובהתעלם המאורו' הללו מי ויכל לדבר הששון הגדול כשמש
פונה לעיר המלוכה שאין רעם וכמשב כאלו לא היה ולשאון
הגדול כשמש יוצא זיוו ועורב נאה שורה על המלאכי' ובין
הזיו והשאון כשמש דבר שאומר שאז שערס ראשיכם ושאו
פתחי' עולם ויצא מלך הכבוד וכשמשם הדבור הנאה והנעל'
מתקדמים לו לעומת לו ובהתעלם שני המאורות הגדולים
המאור שהוא עולה תוור חליל' מן אור לאור ומן מעל' למעלה
ושב למקומו כבאשוכ' ל' מקו' ההדר והוא העול' הוא הכקר'
ברית כ"ל הכקרא כקליאל וכדרך העיקר נקרא אובו' ג'ה
המפורש בניקוד הראשון והאחר שפירשתי נראה שהוא
תולדותיו של זה והשם ששמתי לה אחד הוא שמשל זה והוא
ניקוד חולם הוא סותם המלך העומד בכל הדברים והביא
אותם תחת ממשלתו והוא ניקוד אות שני' מן השם הנכבד
(כ"א יהוה) וזהו הניקוד הפועל בלי טהר' יותר מן הראשון
ומן השני • מאור הג' כאשר מתפשט מן מקורו מקור השני'
לכהונת את כמות הנבחר ולהעמיד על משמרתו משו' נבחרת
כאשר הוא יוצא מתחלק לשנים ואין זה יוצא בלתי זה שמה
הנבחרת

הנבחרת של שם
היכולת המביט
מלאכים הוד והי'
הנבחרת ולזהו
עבודת' ושניה
במין הסבכה ונ'
זה מקבלים ונ'
כאשר דבר שלא
ונמשכו לב' המא'
עומדים רבוצו'
בא' יוצא רעם ה'
דקיק' ושל נבא'
ערך ודמיון והי'
תופס מקו' ובה'
מקום כי ממלא'
מכל אבני הששה'
הכיפה) ובה'
מגדלים הא' פוכ'
שומרי המומות
איתנין ושם הש'
הם שני המגדל'
שרפים) לאלפים
וכרובים ותרשי'
גבורתו וכפי מ'
בל איש כפי השג'
והשמו' הללו כמ'
גבורים הגדולי'
הנורכו קדושה
תסתייב את כל
גודל מעלתם ה'
למאור הראשון
דומ' כמו תולד'
גדול והנורא ו'
אלו שני המאור'
וכוכב נבחרה ע'
הראשון מתלק'
וביתן כח לכל ד'
מאוד ורמזתי מ'
הניקוד וכהר'
הידוע ב